

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 ft — kr.
Fél évre 3 ft — kr.
Negyed évre 1 ft 50 kr.

Egyen számszám ára 4 kr.

Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden **hétfőn** délben, **szerdán**, **pénteken** és **vasárnap** reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Főmunkatárs:

Dr. WEISZ JENŐ.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kazincay-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában
Telefon szám 42.
Nyiltér soronként 20 krajczár.

A szabadkai főispánság.

A „Magyarország” tegnapi száma lakonikus rövidséggel a következő kis hirt közli:

„Főispánváltás Szabadkán. Megbízható forrásból értesülünk, hogy Schmausz Endre Szabadka sz. kir. város főispánja a legutóbbi ismeretes szabadkai események folytán megváltik állásától.”

Nem tudjuk, hogy a megbízható forrás nem téved-e ebben a dologban, de vegyük úgy a dolgot, mintha való volna.

Azt kérdezzük első sorban, hogy vajjon kitől várjunk jobbat és többet, ha egy a közigazgatási életben meg-edzett főispán, nem tud megmaradni nálunk? Ha Kállaynak akit a megles-tetített erélynek neveztek, itt nálunk nem sikerült megmaradnia állandóan a főispáni székben, — ha Schmausz Endrének, akinek talán egyedüli hibája a szívósága, s aki igazán népszerű ember volt elejétől fogva mindvégig nem tud megmaradni nálunk, — vajjon miféle nagy tökélyű lényt kell elkép-zelnünk abban a férfiban, aki eré-lyes is lesz, közkedvelt is lesz, hogy megmaradhasson ebben a szabadkai főispánságban?

Megvalljuk őszintén, hogy egy utunkba került volna csak és teljes határozott-sággal megtudhattuk volna, hogy meg-felel-e a fenti hír a valóságnak.

De nem tettük ezt csak azért, hogy teljesen mellőzve, azt, hogy igaz-e vagy nem, teljes nyíltsággal reflektál-hassunk arra, hogy helyeseljük-e a mostani viszonyok között a főispán-változást vagy nem?

Igaz, hogy rendkívüli körülmények között vagyunk. Különösen közgyü-lésünk legutóbbi eseménye gondolkodóba ejti az embert. De ítéljük meg a dolog lényeges részét. Azt t. i. hogy vajjon olyan indok készítette városunk polgármesterét a hirtelenkedésre, a melynek talán valamilyen rendkívül mély háttere van? Nem. Ezt még ellenségei sem fogják rá. A legjobb embereken is megesett a hirtelenke-dés. Az emberi gyengeséggel jár, hogy

a harag és gyűlölet olyan perceket idézhet elő bizonyos körülmények kö-zött, amikor tullobbanunk. Polgármes-terünk tullobbanása ott a közgyűlésen óriási hiba volt, s magunk voltunk az elsők, akik a legszigorubb kritikát gyakoroltuk felette.

De mérlegeltük azért a felforgó körülményeket. S mikor magunk meg-vádtuk, a férfiaságot nem tagadtuk meg tőle. Nem vetettük tehát a suly-kot ő ellene sem és megítéltük szigo-ruan, de azért nem felejtettük el azt, hogy ő is csak ember, aki megfele-dezett magáról, abban a rettenetes haragban, amelybe beingerelték.

S mit tett ez alkalommal a főispán? A mikor látta, hogy a közgyűlésen ilyen scénák készülnek, megelőzte az esetet és kiment a teremből, nehogy az ő elnöklése alatt történjék az ami történt. Sőt előzőleg szigoruan rendre utasította a felingerelt polgármestert. Tehát ebben a válságos percben is igazságos tudott lenni.

Vajjon azt kívánhattuk-e volna tőle, hogy rendőrnök csapjon fel? Sőt e részben is megtette kötelességét, mert amikor elhagyta a termet Szalay fő-kapitányt felhívta, hogy most már ilyen körülmények között reá hárítja a felelőséget. A főkapitány közbe is lépett, sem a vasbot sem a revolver nem sült el.

A hirtelen haragu urak között ki-fejlődött jelenet, amelyről egy magyar zszurnaliszta ezt a megjegyzést tette, hogy az ilyen telivértéséért még meg-irigyelni is tudott bennünket, lejátszó-dott, — sőt a közgyűlés előtt kife-jezett bocsánatkérések egyelőre még a közgyűlés lerombolt tekintélyét is helyreállították. Legalább a formája meg volt adva. Ha az meg nem tör-tént volna, akkor megértettük volna a „Magyarország” lakonikus hírét, mert a főispán bizonyára érezte volna, hogy itt már ő követelt el mulasztást amelyet mással nem tud kiengesztelni mint azzal, hogy leköszön állásáról.

De ilyen körülmények között ha igaz a Magyarország hire nem tudjuk semmi körülmények között helyeselni

főispánunk állítólagos elhatározását, — annálkevésbé, mert éppen a fenn-forgó körülmények, a következetesség diktálja, hogy akkor, mikor köz álla-potaink válságosakká lettek, neki kell segíteni a válság megoldását, neki kell kivezetnie bennünket a bonyadal-makból, s már azért is, mert el'ene semmi olyan ellenszenv nincsen, amely távo-zását indokolná, de minden igazság amellet szól, hogy városunk az ő főispánsága alatt haladott, tanügyünk javult, s háztartásunk reális alpra lett fektetve.

Hogy eközben egyesek részéről visz-szaélések történtek, az tagadhatatlan — de vigasztaljuk meg magunkat, hogy az egész világban, a hol csak közigazgatás van, a legjobb főnökök mellett is ilyesmi kizárva nincs.

A mostani viszonyok között, mi tehát nyugodtan tudjuk feltételezni, hogy a „Magyarország” fenti hire csak té-vedésen alapul. A legközelebbi jövő már teljes választ fog adni erre a kérdésre.

Szinészetünk.

(A szinügyi bizottság ülésének ötletéből.)

Fura helyzetben vagyok, mert ismételtén cikket írok a szabadkai színészetről.

Ámde mentségül ott van a cikk alcímé-nek utolsó szava, amely valamikép mégis jo-got ad arra, hogy megint erről a tárgyról zengjem szomorú nótámat.

Mert bizony mondom: napról-napra szo-morubb a nótám, mely a színházról zeng. Nem a szinpad, — a nézőtér okozza ezt.

Etolvastam a szinügyi bizottságról szóló re-ferádát és mosolyogtam rajta. Pedig ugylát-szik komolyan tárgyalt az a hetedfél bizott-sági tag az ülésen. (Hetedfél, mert a tiszte-letbeli helyettes előadó fő minden egyéb urat én csak fél tagnak tekintem.)

Komolyan tárgyalt és komolyan határozott. „Az üres házak ne rémítsék el a direktort, a szinügyi bizottság ezt illetőleg tudni fogja kötelességét!”

Nagyságos uraim, a szó elhangzott és le-íratván, ólom betűkből összerakva ott, ki is nyomtatott, ami annyit jelent, hogy: örök éle-tűvé tétetett ezen a földön!

Az egyszeri cigány meleg szóval, édes biztatással simogatta szegény lovát, hogy csak várj, türelem — ne rémítsen el az üres já-szol...

Enni is kell kedves uraim és félve tisztelt nagyérdemű közönség!

Az a családapa, akinek ötven néhány felnőtt gyereke van, akik maguk is elszaporodának isten jóvoltából, — nem rémül el, de kétségbe esik, ha azon veszi észre magát, hogy ma-holnap enni se tud adni annak a 150 embernek-gyerekeknek, férfi és nő cselédnek!

„Tudni fogja kötelességét?”

Mi ez? Hogyan, mikép? Biztatással, szép szóval, meleg dicsérettel, édes simogatással?

Hogy kiabáltunk tavál édes félve tisztelt nagyérdemű közönség: nincs primadonna, hol a Sugár? —

Nos itt van most Sugár, itt a primadonna, ötven pengőket kap egy fellépéért, itt van Gábos Nelli, Szász Anna — itt van Mihályi, Kiss Pista, Kápolnay, Fóti Frida, Csiky, Ferenczy, Tóth, olyan gárda, amilyen a vidéken nincs — bizony nincs! és szinte megveszekszik az ember az üres színházban.

Igértünk fű-fát, csengő aranyat, lágy meleg kenyeret a direktornak, csak hozzon olyan szintársulatot, amely a mi „kényes” izlésünket kielégíti és mi történik?

Biztatás, ígéret, szép szó, amelyetől a cigány lova annak idején felfordult.

Harmadik városa vagyunk az országnak! Papp Dániel úgy agya-főbe dicsért bennünket a minap, hogy szinte beleszédültem a szégyenkezésbe — van villonyosunk, — színházunk, — kaponyai emlékünkné (risum teneatis) konzervatóriumunk, sillerünk és szerszika almánk — és kopott színházunk páholyaiban a pókok szövik a selyemhálójukat.

Az a háló nagyon-nagyon emlékeztet valamire.

És hát mi harmadik városa az országnak 600 forint bérlettel vártuk Pestit, a kinek Sugár és Gábos a primadonnája, — Kassa városa pedig 26000 forint bérletet adott színháza directorának, akinek primadonnája Káldi Mariska (nálunk II-od énekesnőnek vált be.)

Ime — ismétellen félve tisztelt közönség ez a helyzet képe.

És ha elmondom Önöknek nanságos színügyi bizottsági tag urak, vajjon el fogják-e hinni azt, hogy Szabadka intelligenciája eddig még bele fért 10 páholyba?

Ugye nem hiszik el?

En se. Mert megvagyok győződve Önökkel együtt arról, hogy a mi intelligenciánknak kiksiny a színház — de most még kóstolgatja a bő buczkai termést, majd tán kiforr az is — tavaszig!

Különfélék.

— **Gróf Széchenyi Ödön**, hazánk fiát önkéntes tűzoltó testületünk disztagjává választotta. Az erről szóló okmányt, melynek szövege a következő, a napokban fogják neki átnyújtani. „A szabadkai önkéntes tűzoltó testület, X. éves fennállása alkalmával megtartott diszközgyűlésén, Venczel Lajos parancsnok indítványa folytán, nagyméltóságú gróf. Széchenyi Ödön basaurat Ő császári Felsege, a Szultán tábornok hadsegéde, altábornagy, a Császári palotában székelő legmagasabb katonai ellenőrző bizottság tagja, a Császári Testőr-Tengerész tűzoltó zász-

lólaj főparancsnokát, a magyar tűzoltóság terén szerzett hervadhatlan érdemei elismeréséül, egyhangulag nagy lelkesedéssel örökös disztagjává választotta meg — s arról jelen okmányt kiadta.” Az okmány lapunk kiadóinak nyomdájában készült, igen csinos kivitelben. Az okirat egy remekművű fehér bőrtokba van téve, melynek kék atlasz belseje van.

— **Tömics csődje.** Innen-onnan két hete kimondták már a csődöt az idegenbe szökött Tömics ellen és még ma sem leltározták a vagyonát, ma sem jelent meg a hivatalos lapban a csődhirdetmény, a nyomdáján vigan nyomnak, 2 zárgondnok van, 2 tömeggondnok, egy csapat fiskális, járásbíró, vizsgálóbíró, ügyész és nem tudnak segíteni magukon. Jó kezekbe van letéve Tömics öröke, úgy látszik ha majd a históriáját megírjuk, kacagni fog egy rakás jogász lehetetlenségén a világ! (Beküldetett)

— **Adakozás a Népkönyhának.** Mióta a „Népkönyha” az idén újra megkezdte áldásos működését, közönségünk igazán dicsegetés módjára járul adományaival ez emberbaráti intézet céljaihoz. Tegnap öv. Szekenderovits Jánosné urnő 2 trt 50 krt, Szekenderovics Simon gyógyszerész ur pedig 4 frtot juttattak szerkesztőségünk útján az elnöknő Taussig Vilmosné urnő kezébe. Mindenkor szívesen közzvetüljük és nyugtatjuk az adományokat.

— **A legújabb sajtótárgyalás.** A Szegedi Napló írja: „A héten ismét dolga akad a IV. évnegyedbeli esküdteknek. Sajtó útján elkövetett rágalmazás vétsége miatt fogtak perbe egy szerb tanítót, akit pedig csak nemrégiben ítél el hasonló vétség miatt a szegedi esküdtbírószág. Markovics György a vádlott. Tanító Bács-Petrovoszellón. A panaszos pedig az ottani plébános Popovics Pántó. A tanító a Szabadkán megjelenő egyik szerb lapban támadta meg hevesen a plébánost, aki pedig erre bepanaszolta őt rágalmazás vétsége miatt a szegedi királyi ügyészségnek. Az esküdtárgyalást október hó 23-án tartják meg.”

— **Állami szubvenczió a vidéki színházaknak.** Körülbelül bizonyos már, hogy a vidéki színházakat is állami szubvenczióval fogják segíteni, de ez csak a rendezésre váró színügyi kérdések szabályozása után történhetik meg. Hogy a vidéki színházak ebben az ügyben a kellő javaslatokat megtehessék, a belügyminisztérium fölszólította az Országos Színészegyesületet, hogy megfelelő alapszabályokat kellőképpen módosítsák. Éppen ezért október 24-én, 25-én és 26-án országos gyűlés lesz Budapesten, ahol minden vidéki szintársulat megbizottal képviselteti magát.

— **Az ipartestület kiküldöttel.** Vettük a következő levelet; Tek. Szerkesztő ur. Olvastam a Bácskai Ujság keddi számába, hogy a helybeli ipartestület kiküldöttjei a kolozsvári országos kongresszuson nagy elismerésben részesültek beszédeikkel, melyet a betegsegélyező pénztárak ellen tartottak, illetve azok mellett, hogy azok az ipartestülethez legyenek csatolva. Én a ki nagyon szeretem az ipari dolgokat pártolni, nagyot néztem ezen a híren, mert azt hiszem van az iparosoknak száz más fontos ügye, a mit a kongresszuson kellett volna szóba hozni és nem ilyen esélyességgel diadalni aratni. Kár volt — néztem szerint — az utkölségéért akiküldettek, ha csak ezt végezték, mert a neve-

zett ujság másról nem irt, de kilitásba helyezte, hogy írni fog. Azt hiszem először is az iparosokat érdeklő dologról kellett volna beszámolni, hogy ebben mit végeztek, mert a betegsegélyző ügyben majd dönt a miniszter. Türelemesen várom a további beszámolást, Fogadja tek. Szerk. ur hálás köszönetem.

Egy iparos.

— **Erőszakos vendég.** Répás (Vakaros) János zentai lakos f. hó 8-án d. u. betért Kúg János korcsmájába, a hol nagy hangon bort parancsolt. A korcsmáros előkézenyen hozzásietett, de néhány szó váltása után arra a meggyőződésre jutott, hogy az atyafi valahol már is többet ivott, mint kellett volna és a kiszolgálást egyszerűen megtagadta. Ebbe a vendég persze nem akart belenyugodni; szörnyű lármát csapott, s mikor az sem használt, minden kezégyébe eső tárgyat összezúzott. Végre nagy nehezen kituszkolták az utcára, ahol még 14 táblát bevért, A korcsmáros az ügyet a hatóság elé vitte.

— **Kávéházi botrány.** Újvidéken, hogy tegnap éjjel az egyik kávéházban a cs. és kir. 6-ik gyalogezred nyolcz tisztje és egy civilizáltárság összetűzött, a mi, állítólag teltlegességre is vezetett.

— **Típhus és difteritisz.** Bács-Almás lakossága között pár hét óta gyakori betegség uk u. m. Típhus és difteritisz szedik áldozatait. A rossz ivóvíz és a nép gyenge táplálkozása az oka a járvány terjedésének. Az iskolai tanítást hatóságilag beszüntették.

— **Levélhordó sztrájk Bács-Almás.** Nemesak Párisban hanem B.-Almásban is kiütött a levélhordó sztrájk. A napokban dobzó mellett hirdettek pályázatot két ily állásra természetesen 10 frt havibérért nem igen találkozik konkursus. A folytonos levélhordók változtatása által mely postának fokozódása miatt gyakran beáll — csak a közönség jogos igénye és érdeke van veszélyeztetve.

— **Szeccessziós angyalok.** Tudvalevőleg a szinpadai dekorációkat festik most. Bámulatos művészet ragyogja be már kész díszleteket! Az ember nem tud betelni a nézésükkel. Legjobbhan sikerült azonban a „Szulamit” esküvőjére csinált templom függönyön látható két angyal, amint tíz parancsolatot tartják. Szeccessziós stíl jellemzi szégyényeket, a nyakukat a zsirafoktól kölcsönözték, az arczok szenvedő kinézését pedig — mint a test állásából látszik, hasrágás okozta művészfestők tömegesen kapják a világ minden részéből a meghívásokat a színházaktól.

— **Kerge ur ünnepli magát.**

Mikor tegnap bementünk a redakcióba, azt hittük, hogy Kerge megbolondult tisztára: az asztal tetején ült, görögützet gyujtogatott és vigyorgó arczához tartotta; a fején egy teli boros pohár volt — ostayalapatzon.

— Ime, — szolt, — a nagy költő meglelő jutalmát Mi van a fejemen? Nos: borostyán, szóval borostyán.

Borzasztóan és ostyentative elnáspálgoltuk. Felóra mulva így szolt:

— Erről a borzasztó elverésről eszembe jut valami, melyik a legridegebb és legborzasztóbb öle a világon?

Előadtuk a Portici néma cím — szerepét.

— Nos, nem tudják? szerelt Kerge. — Hát az, a melyik a semmisség zordon ölében tartózkodik.

— **Különös hentes.** Zentán Ecsegi Pál felsőhegyi embernek olyan különös passziója támadt, hogy a rossz gebéket összevette, leiszurta, megnyuzta és a husukat a padlására aggatta. Különös foglalkozására a szomszédok

jöttek rá arról a reitentes búzról, a mi Ecségi padlásáról kiáramlott. A rendőrség intézkedett az üzlet beszűntetéséről. Hogy mit akart Ecségi a lóhussal, az még ez idő szerint titok.

— Tűz. E hó 10-én dr. Deutsch Adolf b. petrovaszellői orvos tanyáján nagy tűz volt. Kigyult egy nagy szalma kazal és ettől tüzet fogott a többi takarmány is. Több kazal szalma és 32 kúp szár égett el. A takarmány biztosítva volt. — 11-én ismét volt tűz. Sánta István külteikén délután fél 3 órakor kigyult a szalma és több kúp szár.

— A költészet mint játék. A költészet fejlődésének legszebb példáját a görög irodalom története szolgáltatja. Ott zendültek a himnuszok ott harsogtak az ódak legfőbbeségebb példányképei, ott fogantak az édesbús eégiák, ott öltettek művészi alakot az ókor örökbecsű tragédiái s görög nyelven dicsőítette meg Akhilles és Odysseus sorsát a költők királya: Homeros. Még az első s talán maig a legkifűnőbb a stheikai mű görög talajból sarjadt elő: Aristoteles poetikája. De lassan! ént a terjedő hazában, fogyott a hazaszeretett. Az alexandriai korban Sokrates és Platon helyét Epikuros foglalja el, Aristophanesét Menandros. A költészet tudós udvari költészetté vált, mely a szellemeskedő közönséghez beszélt. Az írók az istenek és hősök történetébe új szerelmi kalandokat csempésznek, érzékiek a szerelmem festésében. Az eégiákban is szerelmi kalandokat rajzolnak. Legsikerültebbek ez időtáji a csipős csattanós epigrammák, mely műfaj e szellemes tudalékos kornak kiválóan megfelelt. Az igazi lyra formák teljes enyészetnek indultak. Hexameteres himnuszok nehézkesekek' telvék tudósokdással. Előfordulnak, mint az izlés jellemző tévedései, olyan alkalmi költemények is, melynek az író, hogy ügyességét flitogtassa, o'y kőrmőnfont számítással irt meg, hogy a költemény sorai egymás alá vagy egymás mellé helyezve mindenféle phantastikus alakokat ábrázoltak; pásztorsipot, háltát, keresetet, madárszárnyat tojást. Maga a kor is játék-nak, paignia-nak nevezte el műfajt. Szóval a görög irodalomban is az történt, ami minden irodalomban szokott, hogy az irodalomban kiterjedésével becséből veszik. Ez alexandria korbéli irodalmat tárgyalja igen szépen és élénken a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 41. füzeté. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlá Gyula akadémikus. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben 8; füzeteként is kapható 30 krjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői út 18.) s min-hazai könyvkereskedés utján.

A kaponyai emlék.

Megérkezett!

Négy gőzmasinát köllött befogni, hogy elbirják hozni, de aztán végre el is hozták.

Hogy mit hoztak el?

Azt csak vidéki ember kérdezheti. Hát a kaponyai emlékére reitentió nagy közép kövét. Ami egy magában 120, szóval egy száz husz métermázs.

Megremegelt a föld arra felé, amerre a gőzmasina hozta és besüpedt a taraj ott a pályaudvaron mikor vagy kétszáz férfi lecsusztatta a waggónról.

Most hozzák a városba.

Most?

Hát igen — mostanában. Nem röglön, nem is egy óra, egy nap vagy egy hét alatt, de hogy most hozzák, annyi bizonyos.

Elindult pedig a kő tegnapelőtt hajnali 6 órakor a pályaudvarból és most este 6 órakor (72 óra alatt!) körülbelül 50 métert tett meg.

Versenyt fut vele 8 csiga-biga, kik daczára annak, hogy az éjszakák hidegek, meg is vannak egy kissé gemberedve, fogadást tettek, hogy egy héttel hamarabb fognak a kaponyai emlékére talapzatán állni — mint az a kő.

A versenytfutást ezer és ezer ember nézi a legnagyobb izgatottsággal.

Az eredményről külföldi olvasóinkat ujévi számunkban valószínűleg értesíthetni fogjuk. —ó.

OSARNOK.

Egy mulatság története.

— Mariska, ezt a fodrot nem jól varrtad fel a ruhádra, lefejték, — egy kettő.

Irén, ugy látszik, te sehoggy sem akard megérteni, hogy az idő pénz!

Kisasszony, fordult most a szigorú mama a varróndhöz, ma este tizenegy óráig fog varrni, egy forinttal többet fizetek, mert a ruháknak meg kell lenni a holnaputáni mulatságra.

Lázás sietséggel bujtak össze hárman, hogy ne adjanak hasonló kifakadásokra okot.

Én igazán nem értem mama, hogy te készülsz, varratsz, mikor apának fogalma sincs semmiről, — hátha ellenkezik?

Először is, te azt nem érted, másodsor, én nem ismerek más akaratot, mint az enyem, harmadszor pedig dolgozz, és ne kérdezz, ilyen hiabavalóságokat.

Egyszerre azonban heves csengetés jelezte, hogy apa megérkezett, és ebédelni akar.

Jessus Mária, — az ebéd, sikoltott fel a mama, egészen megfélekedtem róla, biztosan odaégett, mint ahogy ugy is volt.

A lányok ijedten dobták munkájukat a földre, — nehogy apa őket meglepje.

Apa ma épen roskedvű, haragos volt. Türelmellenül várta az ebédet.

Vésztjósító pillantásokkal nemsokára megjelent a mama és gyöngéd özlészekkel akarta férj uramat előkészíteni a szándékáról.

Nem megyek! és egy hatalmas öklöcsapás az asztalra, megerősítette az elhatározását.

Ne e-em? És ha szabadna tudni miért?

Mert nem megyek és punctum! kiáltotta a házi ur.

Józsai, Józsai, megver az isten, hogy így állod utját lányaid szerencséjének. Csak nem akard, hogy a nyakadra vénüljenek. Mutogatni kell a lányokat, és ilyen elegáns dzsenti mulatság — —

Nem megyek! dörgé az apa utójára, és hagyjatok békén, különben másképp fogom apai hatalmamot érvényre juttatni.

* * *

A lányok sirva bujtak össze.

Ne jajgassatok, — idegeskedett a mama, — ha azt mondom, hogy megyünk, hát megyünk. Csak nem kell mindjárt kétségbeesni, a fő az erős akarat, energia, és az ember célt ér.

Csak varjon kisasszony, az hiszem ép mivel oly nehezen kezdődik, annál inkább fog sikerülni, — ezek a férjek istenem! oly ha-

tározatlanok, oly komtosak! ha nem állana a hátuk mögött egy akaratevős asszony, — hát se a jövőbe nem tekintenének, se a jelen nem ragadnák meg. Ime tessék egy nyilvános mulatságra ahol ezren látják a lányait, ahol jövőt biztosíthat nekik, oda nem megy de itthon egy két tejeles szájú gyerek kedvéért, a házat fellogatja, megyünk ha török, ha szakad.

A ruhák elkészültek; a mama pakolt, — apa pedig haragosan sétált fel a szobában.

Na lányok, egy ujjal hadicsevel, ha ez nem sikerül, hát akkor teljes erővel lépek akcióba.

Öltöztetek fel szépen a hálós ruhákba, aztán ugorjatok az apátok nyakába Mariska, aki komolyabb, sirjon, Irén pedig a helyár addig hizelegjen, amíg meg nem lesz igérve a mulatság. Én majd a legalkalmasabb pillanatban megjelenek és megtírom, hogy forszirozzátok, nem megyünk! — akkor aztán, ahogy az apátokat ismerem, just is menni fog!

Oh raffineria asszony a neved!

Ugy is történt. A Mariska pufok piros arcához kiűnően állott a világos selyem ruha, míg Irén sugár karcsu alakját ugyancsak kiemelte.

Édes apa, kezdtek egyszerre, Mariska sirva, Irén pedig hizelegve, na ne légy olyan szívtelen, hisz te fogsz legjobban örülni, ha jól mulatunk.

Össze-vissza csókolták az elérzékenyedett apát, — a ki alig bírta nevatve letejtetni nyakáról őket.

Csend kis lányaim, nem lehet

Megtírom, hogy egy szóval is forszirozzátok rohant be a mama, nem megyünk punctum. Nem fogom magam hozni térdcsúszásokkal lealázni. Maradunk, ha mondom!

Just is megyünk — ezt meg én mondom, rögtön pakotjatok, az esti vonattal megyünk. Majd megmutatom, hogy ki az ur a házba.

Nos, ezt is keresztül vittem törülte izdattan homlokát a mama — most csak gyorsan előre, lássátok lányok így kell a féfiakkal banni többet ésszel mint erővel, ahol az erő nem használ, ott egy kis ésszel czélt érünk. De ti még zöldek vagytok, nem ismeritek az életet.

Elékezett a nagy nap, izgatottan öltöztek a lányok, kik a mama szerint elragadóak voltak. Még a mama, discret gardedámi toillet jában igazán impozáns megjelenés volt. Azonban a lányok az idegen városban egy ismerőssel se rendelkezve, szomorú elhagyatottságban nézték a tánczokat végig. Egy két rendező megforgatta őket, és gondoskodott róla, hogy a négyes alatt ne üljenek. Mama le-sujtó pillantásokkal mérte végig az arrogáns ifjuságot, míg ezt is megunva, éjféli után hazamentek.

Te vagy az oka neki, mordult a boldogtalan apára, — mondtam, hogy nem megyek, de te just is! Ám most láthatod, mire vezet a makacsságod. Megöl a szegény, az én lányaim ületek! és ez a sok kiadás!

Józsai, Józsai megver az isten, ha meg nem változtatod a makacsságodat, te lovalitál a mulatságba, — és én rád hallgatva cselekedtem. No de esküszöm, hogy utójára. Ez a szegény, ez a szegény!

Edith.

KASSOVITZ FÜLÖP

 úri- és gyermekruha raktárában

SZABADKÁN

főtér, Vermes-féle házban, Otthon kávéház sorában

üzletfelosztás miatt

a vásár alkalmával

a készletben levő őszi és téli

ÚRI- és GYERMEKRUHÁK

mélyen leszállított áron

adatnak el.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását alázattal kéri

Kassovitz Fülöp czég

üzletvezetője

Goldstein Lajos.

LEVÉLPAPIROK.	<i>Névjegyek.</i>	LEVÉLBOZITÉKOK.
	SZÁMLÁK.	FELTŰNŐ PALRAGASZOK.
ÜGYVÉDI NYOMTATVÁNY RAKTÁR.	A BÁCSKAI HIRLAP HETENKINT NÉGYSZER MEGJELENŐ POLITIKAI LAP KIADÓHIVATALA.	VÉGREHAJTÓI NYOMTATVÁNY RAKTÁR.
ÜZLETI KÖNYVEK.	KÖNYVNYOMDA	TÁBLÁZATOK.
KÖRLEVELEK.	KRAUSZ ÉS FISCHER	BÁLI MEGHIVÓK.
MINDENNEMŰ IDŐSZAKI NYOMTATVÁNYOK CSINOS KIVITELBEN ÉS LEGOLCSÓBB ÁRON FELVÉTTETNEK.	KOSSUTH-UTCZA SZABADKÁN VOJNICH PALOTA.	MINDENNEMŰ MŰVEK, POLYÓIRATOK DISZES KIVITELBEN ÉS LEGOLCSÓBB ÁRON FELVÉTTETNEK.
ELJEGYZÉSI ÉRTESÍTÉSEK.	NÉVJEGYEK 5 PERCZ ALATT KÉSZÍTETNEK EL.	ESKETÉSI MEGHIVÓK
DIŠZOKLEVELEK.		EMLEKIRATOK.
IDÉNYSZERŰ ÁRJEGYZÉKEK.		EGYESÜLETI ALAPSZABÁLYOK.
VIGNETTÁK.	GYÁSZLAPOK.	NYUGTÁK.
		CSOMAGOLÓ PAPIROK.